

Dr. DIÓSZEGI GYÖRGY ANTAL

TÖRTÉNELEM – ARCHEOGÉNIUSZ – NEMZET (TAN):

A magyar Hunyadi-uralkodóház székely eredetének egyetemessé válásának jelentősége a Magyarságkutató Intézet archeogenetikai kutatásai nyomán 2023-ban megírandó tankönyvek és a folyamatosan készülő történelmi filmek világában

2004. december 5.: e nap örök figyelmeztető jel arra, hogy az 1945 utáni pártállami diktatúra oktatási rendszerének keresztényellenes, internacionalista és nemzetellenes látásmódja a XXI. században is árnyékként vetül a társadalmi valóságra. E súlyos árnyék felszámolását teszik lehetővé az utóbbi évek kutatásai nyomán napvilágra került azon tudományos eredmények, melyek a keresztény értékrendet képviselő történelmi hűség jegyében remek tudástárat felmutató tananyagként foglalkoznak a következő nemzedékeink számára.

2010 óta számos nagyszerű kormányzati intézkedésre került sor, melynek eredményeként a nemzeti összetartozásunkat erősítő világszerte ismert értékeink intézményi szinten is felmutatásra kerültek. Ezen intézményi körben a 2019. január 1. napjától működő Magyarságkutató Intézet a legfontosabbak közé tartozik, hiszen a nemzetközi tudományos életben is felmutatott archeogenetikai kutatási eredményeit hatalmas elismerés övezi a magyarság körében. E nemzetközi siker nyomán rendkívül fontos közös nemzeti érdekünk, hogy a Magyarságkutató Intézetnek a Hunyadiak eredetkutatása terén elért archeogenetikai eredményei 2023-ban mielőbb bekerüljenek a Nemzeti Alaptanterv (NAT) keretében kiadott történelem tankönyvekbe, valamint a 2022 júliusától forgatás alatt álló és 2024-ben bemutatásra kerülő Hunyadi-filmsorozat világhírt jelentő értékűzenetébe is. E különleges érték-

tári célkitűzés jegyében indokolt a „**TÖRTÉNELEM – ARCHEOGÉNIUSZ – NEMZET**” (TAN) alábbi emlékeztetmüveltségi összefüggéseire is utalni!

I. „Az igazságot is meg lehet szokni”: „az archeogenetika kutatási eredményei” is „megerősítik a Hunyadiak származására vonatkozó eddig is képviselt magyar álláspontot”!

A Hunyadiak magyar eredete kapcsán kiemelkedő jelentőségű írást jelentetett meg a Magyarságkutató Intézet (MKI). 2022. december 15-én az MKI főigazgatója, „Dr. Horváth-Lugossy Gábor az alábbi kijelentést tette”: „az archeogenetika kutatási eredményei” is „megerősítik a Hunyadiak származására vonatkozó eddig is képviselt magyar álláspontot”. „Neparáczi Endre kifejtette”, hogy „a teljes örökítőanyag leolvasása után a genomadatok azt igazolják hogy a Corvinok a legközelebbi genetikai rokonságot a Kárpát-medencéből eredeztethető európai neolitik és ősi magyarországi mintákkal mutatják”. Dr. Vizi László Tamás tudományos főigazgatóhelyettes az alábbi kijelentést tette: „nem igaz a román és szerb genetikai vonalvezetés sem”. „Hunyadi János havasalföldi eredete kapcsán” Hidán Csaba vezető kutató a következőket hangoztatta: „a Thúróczy-krónika „fényes havasalföldi származásuként” ír Hunyadi Jánosról”; és „Havasalföld elnevezése” valójában „Ungro-Valachia”, mely térség „egészen

a 19. századig rendelkezett magyar lakossággal”. (1)

„Az igazságot is meg lehet szokni”: fontos üzenet ez a XXI. századi világunk számára, ami a magyar Hunyadi-uralkodóház székely eredetének tárgykörében a történelmi hűség eszményéhez való visszatérés irányába mutat. Kiemelkedő jelentőségű világképi megújulást fog hozni a Magyarságkutató Intézet fent hivatkozott bejelentése, melynek elemzése terén az alábbiakban részletezett emlékezetmüveltségi alapvetésekre is indokolt rámutatni.

Havasalföld (Oungrovlachia) magyar öröksége tárgykörében Domokos Pál Péter „A moldvai magyarság” címet viselő hatalmas jelentőségű művében írt arról, hogy a középkori „Magyarország és a havasalföldi vajdaság viszonyát” illetően fontos, hogy „Thessalia prefektusa 1343. évi okmányában így rendelkezik”: „Vlachia neve ezentúl Ungrovlachia, hogy különbözzék Thessaliától, illetve Moglenáától” „Ungrovlachia”: e „történelmi-földrajzi nevet” illetően és „Ungrovlachia vajdái” történelmi világa kapcsán fontos alapvetés, hogy e térség vezetői „Magyarországra támaszkodva emelkedtek föl”. E hatalmi világ lényegét a térség „Ungro-Vlachia” elnevezése tanúsítja”, amelyet az itteni „vajdák saját okleveleikben használtak”. A „vajdák címük szerint is a magyar király hűbéresei, sőt tisztviselőiként jelennek meg”. A „vajda elnevezés nem önálló uralkodót jelöl”. Az „Ungrovlachiában élő katolikusok az egyházi jog szerint az erdélyi püspökség alá tartoztak”. (2) E középkori tárgykör értelmezési kereteinek a felvázolásakor indokolt a XI-XV. századi székelység azon történelmi örökségeire rávilágítani, melyeknek a Kárpátok mindkét oldalán egyetemes jelentőségű értéktárai természetesen közismertek a tudományos életünkben. Kiváló példa erre, hogy Dr. Darvas-Kozma József pápai káplán, címzetes esperes plébános a következő alapvetéseket fogalmazta meg a „székely címer”, a „székely címer napja és holdja” jelentősége jegyében: „Székelyek

nélkül se Moldova, se címere nem lenne”. „Moldva címerében” azért „van jelen a székely címer napja és holdja”, mivel „Moldva lakosságának egy része székely”. „A múlt pedig erős gyökér!” A „székelyek őshonosak” a Kárpátokon túli térségekben is! (3)

II. A Magyarságkutató Intézet „archeogenetika kutatási eredményei” is „megerősítik a Hunyadiak származására vonatkozó eddig is képviselt magyar álláspontot”!

A XXI. századi magyar történettudomány számára egyetemes jelentőségű alapvetést fogalmazott meg a Magyarságkutató Intézet alábbi kijelentése! Az „archeogenetika kutatási eredményei” is „megerősítik a Hunyadiak származására vonatkozó eddig is képviselt magyar álláspontot”! (1) E magyar álláspont tudományos értéktartalmának a XXI. századi felmutatása különösen fontos, hiszen a Hunyadi-filmsorozat 2024-ben kerül bemutatásra! E tárgykör kapcsán indokolt utalni arra, hogy 2018 novemberében Kásler Miklós miniszter a következőket fogalmazta meg: „Hunyadi államférfi és hadvezér” minőségében „megragadja az emberek lelkét”: „kell Hunyadiról egy jó film”. „A hazaszeretet és a keresztény elhivatottság legmagasabb színvonalára Hunyadi János, ennek kell átjönni egy ilyen filmben.” (2)

III. A „Corvinok a legközelebbi genetikai rokonságot a Kárpát-medencéből eredeztethető európai neolit és ősi magyarországi mintákkal mutatják”!

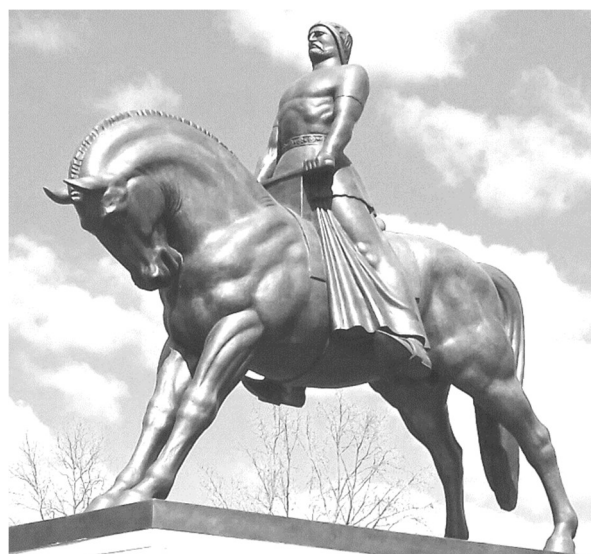
A XXI. századi archeogenetika különleges értéket teremtő segédtudománya a történettudománynak, melyre kiváló példa a következő megállapítás! A „teljes örökítőanyag leolvasása után a genomadatok azt igazolják, hogy a Corvinok a legközelebbi genetikai rokonságot a Kárpát-medencéből eredeztethető európai neolit és ősi magyarországi mintákkal

mutatják”. (1) A Magyarságkutató Intézet (MKI) fent idézett archeogenetikai eredményei különleges jelentőséggel bírnak a XXI. századi nemzeti önismeretünk terén! Pár héttel később egy újabb magyar tudományos siker született, melyben (többek között) az alábbiak kerültek megfogalmazásra: „Az ELKH Bölcsészettudományi Kutatóközpont Archeogenetikai Intézet (BTK AGI) munkatársainak vezetésével ősi apai és anyai leszármazási vonalakat vizsgáltak az erdélyi Székelyudvarhely térségében. A kutatók az eredményeket populációgenetikai és filogenetikai módszerekkel értékelték a székelyekhez földrajzilag vagy történetileg kapcsolódó modern és ősi populációk összefüggésében. A Genes folyóiratban 2023 januárjában megjelent publikációjukban az első teljes mitokondriális genomi adatbázist és részletes Y-kromoszomális profilokat közölték a régióból. A Borbély Noémi molekuláris biológus vezetésével készített tanulmányban a székelyektől 115 új teljes mitokondriális genomot és 92 új Y-kromoszomális STR (short tandem repeat) és SNP (single nucleotide polymorphism) profilt mutatnak be a kutatók. Az eredmények és a közölt adatok minőségi ugrást jelentenek a témában korábban megjelent tanulmányokhoz képest, mivel ezek az elsőként közölt teljes mitokondriális genomi adatbázis és részletes Y-kromoszomális – 23 rövid tandem ismétlődésen alapuló – profilok a régióból. A szakértők gondosan kiválasztották azokat a mintaadókat, akiknek felmenői is e térségből származnak, és több generációra visszamenőleg a Székelyudvarhely környékén fekvő falvakban éltek. A mintagyűjtés Énlaka, Firtosmartonos, Kányád, Bögöz, Gagy, Szentábrahám, Csekefalva, Székelydobó, Patakfalva és Farcád településeken zajlott 2019-ben, a helyi lelkészek és Máthé István, a csík-szeredai Sapientia Egyetem docensének segítségével. Az eredményeket populációgenetikai és filogenetikai módszerekkel értékelték a székelyekhez földrajzilag vagy történetileg kapcsolódó modern és ősi populációk összefüggésében.” „JELEN KUTATÁS EREDMÉNYEI A

POPULÁCIÓ TÚLNYOMÓRÉSzt HELYI, AZAZ KELET-KÖZÉP- ÉS DÉLKELET-EURÓPAI ÖSSZETÉTELETt MUTATJÁK”. „A tanulmány szerzői mind az anyai (mitokondriális), mind az apai (Y-kromoszomális) génállományban nagyfokú heterogenitást találtak a falvakon belül és azok között. Az anyai és az apai vonalak között is elsősorban európai típusokat azonosítottak hasonló arányban, de mindkét esetben jellemezhetők bizonyos keleti vonalak is.” „A FILOGENETIKAI ELEMZÉSEK MEGERŐSÍTETTÉK EGYES ANYAI ÉS APAI VONALAK FELTÉTELEZETT KELETI EREDETÉT, ÉS NÉHÁNY ESETBEN EZEK A NÉPVÁNDORLÁS KORI (KR. U. 5–9. SZÁZAD) ÉS A MAGYAR HONFOGLALÁS KORI (KR. U. 10. SZÁZAD) NÉPESSÉGBŐL SZÁRMÁZÓ ŐSI DNS-ADATOKKAL IS KAPCSOLATBA HOZHATÓK.” „A jelenlegi székely adatsor kiegészíti a korábbi székelyföldi vizsgálatokat, és nagy vonalaiban összhangban van azok megfigyeléseivel. A napjainkban tapasztalt genetikai sokféleség feltárása mellett nagy jelentőségű a mai és az ősi populációk közötti genetikai folytonosság vagy átalakulás vizsgálata, a székelyek népességtörténetének nyomon követése. A kutatók következő genetikai tanulmánya ennek feltárásához középkori székely temetőkből származó mintákat fog bevonni a vizsgálatokba és teljesgenom-elemzésekkel bővíti az eddigi megállapítások körét, szintén a Székelyudvarhely környéki régióból.” (2) A fenti két híradás alapján remek érzés arra utalnom, hogy a magyar Hunyadiuralkodóház székely eredetének egyetemes jelentősége terén kimagasló értéktárat képviselő tudománytörténeti alapvetést mutatnak föl a fenti idézetek, hiszen ekként számomra nyilvánvaló módon kiderült, hogy valójában egy irányba mutatnak a Magyarságkutató Intézet (MKI) archeogenetikai kutatásainak és az ELKH Bölcsészettudományi Kutatóközpont Archeogenetikai Intézet (BTK AGI) vizsgálatainak az eredményei. A fent hivatkozott idézetek egymást erősítő voltára tekintettel „a Kárpát-medencéből eredeztethető európai

neolit és ősi magyarországi mintákkal” kapcsolatban ugyanis igen fontos rámutatni arra, hogy amikor a rendelkezésre álló adatokat „populációgenetikai és filogenetikai módszerekkel értékelték a székelyekhez földrajzilag vagy történetileg kapcsolódó modern és ősi populációk összefüggésében”, akkor a leglényegesebb tudományterülethez érkeztünk el. Ez ugyanis az V-XV. századi székelység azon történelmi örökségeire világít rá, melynek a Kárpátok mindkét oldalán egyetemes jelentőségű értéktárai közismertek a tudományos életünkben. A székely önazonosság történettudományi alapvetése, hogy Attila király halála után a Kárpát-medencében lezajló V. századi hun testvérháború következményeként kerül a Kárpátokon túlra Csaba királyfi, aki 15 évvel később már a Szkítiában élő hun nagyapja országában éli életét. A nemzeti összetartozás székely örökségtárába tartozó történelmi emlékek körében a VI-IX. századi szkíta-hun-magyar azonosság mindazon adatait indokolt alapvetésként felmutatni, melyek Anonymustól kezdve a XIX. századi kultúrhéroszaink világáig akadémiai szinten is közismertek voltak. A Kárpát-medencében a IX. század végétől országot és államot alapító Turul-uralkodóház minden államszervező értékteremtését az Erdélyben élő székelységgel a legszorosabb együttműködésben valósítja meg, melynek alkotmányos minőségét igazolja az ősi gyökerekből eredő középkori székely jogrend önálló fejlődési értékvilága. A Kárpátokon túli XI. századi székely örökségtár okán az alábbi megállapítás kimagasló jelentőséget képvisel, mivel ez „A Magyarságkutató Intézet Kiadványai. 20.” számú kötetében jelent meg! Sántha Attila „Az al-dunai „szkíta” nevű népről (813–1091 között)” címet viselő tanulmányában (többek között) a következőket rögzítette 2020-ban: a „Kárpátokon túli szkíta/székely történelem” kapcsán fontos, hogy „1000-től 1072-ig önálló székely állam” létezett. A „bizánci írók (Attaliates, Psellos és mások)”, valamint a Csíki székely krónika „szerint a székely nemzet, amely önmagát szkítának nevezi,

a 11. század közepe felé a saját lakhelyét az Al-Duna bal partjára” teszi. (3)

Attila hun király, Bendegúznak vére, Vác

IV. A „Hunyadiak származására vonatkozó” tárgykörben „nem igaz a román és szerb genetikai vonalvezetés sem”!

Az „archeogenetika kutatási eredményei” is „megerősítik a Hunyadiak származására vonatkozó eddig is képviselt magyar álláspontot”: „nem igaz a román és szerb genetikai vonalvezetés sem”. (1) Ezen idézet kapcsán fontos utalni azon XV. századi történelmi emlékekre, melyek a magyar Hunyadi-uralkodóház székely eredete terén fontos értelmezési kereteket jelentenek! Mátyás király korában úgy tudták, hogy Hunyadi János „apja” a „székelyektől származik”. „Hunyadi volt az első erdélyi vajda, aki egyben törvényesen a székely ispáni tisztet is betöltötte”: „ebben a minőségében, majd kormányzóként is védte a közszekelyek szabadságát”, „az úgynevezett székely örökséget, a harcos székelyek birtokállományát”. (2) Ez utóbbi idézetre tekintettel indokolt a Kárpátok mindkét oldalán meghatározó székely örökségtár egyetemes jelentőségére rámutatni!

V. A „*Thúróczy-krónika „fényes havasalföldi származásúként” ír Hunyadi János-ról!*”

A „*Hunyadiak származására vonatkozó eddig is képviselt magyar álláspontot*” illetően indokolt arra is rámutatni, hogy „*Hunyadi János havasalföldi eredete kapcsán*” fontos, hogy „*a Thúróczy-krónika „fényes havasalföldi származásúként” ír Hunyadi János-ról*”. (1) „*Havaselve*”, „*Ungrovlachia*” térsége kapcsán fontos, hogy a „*bizánci pátriárka nevezte így (Ουγγροβλαχία)*”, tehát e „*név bizánci találmány, és az új érseki tartományt jelölte*”. A XV. századi Aeneas Sylvius itáliai tudós „*Havaselvét már-már valamiféle római utódállamnak tekintette*”. (2) E tárgykörben fontos rögzíteni, hogy a XV. században a „*római*” szó (latinul „*romanus*”, görögül „*romanosz*”) valójában „*görög*” értelmű; és az „*Ungrovlachia*” (Magyarpásztorföld) megnevezés a középkori Európa legmagasabb államszervezői és tudásminőséget képviselő hatalmi és műveltségi központját jelentő Konstantinápoly görög ortodox egyházi rendszerében született meg, és ekként minden értelmezési keretben a korabeli magyar-görög kapcsolatrendszer egyetemes jelentősége fényében indokolt meghatározni!

VI. „*Ungro-Valachia*” térsége „*egészen a 19. századig rendelkezett magyar lakossággal!*”

A magyar nemzeti értéktár terén hatalmas értéket képvisel, hogy Havasalföld történelmi jelentőségére világít rá az alábbi kijelentés! A „*Hunyadiak származására vonatkozó eddig is képviselt magyar álláspontot*” illetően lényeges arra is rámutatni, hogy „*Ungro-Valachia*” térsége „*egészen a 19. századig rendelkezett magyar lakossággal*”. (1) A vlachosz görög szó: az Oungrovlachia megnevezés Magyarpásztorföld jelentéssel bír! E magyar nevet viselő Kárpátokon túli térség székely örökségének felmutatásakor indokolt felvázolni az

alábbi történettudományi alapvetéseket! E tárgykörben fontos a Magyarságkutató Intézet által 2021-ben szervezett hatalmas jelentőségű rendezvényre, a „*HUNYADIAK és CORVINOK*” címet viselő nemzetközi tudományos konferenciára is hivatkozni, ahol Dr. Teiszler Éva tudományos munkatárs a „*Mit tudhatunk a Hunyadiak származásáról?*” című előadásában (többek között) a következő sarokpontokat fogalmazta meg 2021 júliusában: Az „*kérdéses*”, hogy „*mit értünk az alatt, hogy vlah*”; de „*nemzetiséget nem tudunk mögé tenni*”. (2) A fenti idézetekre tekintettel fontos rögzíteni az alábbi magyar jogrendi és hungarobizantológiai alapvetéseket! A görög vlachosz szó pásztort jelent. E görög szóból ered a csak a magyar jogrendben létező „*ius valachicum*”, azaz a pásztorjog szó. A XIV. századi Havasalföld görög neve Oungrovlachia, ami magyarul Magyarpásztorföld jelentéssel bír: ez volt a Kárpátokon túli magyar lovasíjász nemzetiségek nagy szabadságban élő nagyállattartó pásztorvilága, melynek legszervezettebb hátrvédelmi katonai erejét a havasalföldi Székely megye biztosította. A XIV. századi Havasalföld (Argyas, Árgyasudvarhely) magyar alapítású püspöksége szintén alapvetést jelent a magyar Hunyadi-ősök székely eredete terén! E tárgykörben Várdotfalva nevezetes szülőtte, Domokos Pál Péter (1901–1992) Széchenyidíjas tanár, történész, néprajzkutató, a csángók történetének, kultúrájának kutatója kiemelkedő jelentőségű történettudományi alapvetéseire is indokolt rámutatni. Domokos Pál Péter „*A moldvai magyarság*” címet viselő hatalmas jelentőségű művében az alábbi összegzést fogalmazta meg: fontos XIV. századi forrás az a „*Párizsi Királyi Könyvtárban található kézirat*”, melynek „*Anonymi descriptio Europae Orientalis*” címet viselő részében részét egy „*ismeretlen dominikánus írta 1308-ban*”. E részből megismerhető „*Magyarország 1308 körül*” fennálló földrajzi helyzete. Különösen fontos a „*IX. Siculi=Székelyek földje*” és a „*X. Sicurrite=Securitas - Határvédelem (?)*” térsé-

gek ábrázolása. A „Siculiá”-t, azaz „Székelyföldet követő, „Sicurrite” szóval jelzett rész alatt” ugyanis van egy olyan „egymástól elválasztó megyéni terület”, amelynek „északi határa a Kárpátgerinc, törzse pedig délkeletre, Havasalföldbe nyúlik”. Indokolt megemlíteni az itteni „négy magyar folyónevet”; valamint azt is, hogy Mikecs László „Csángók” (Bp., 1941. 63. o.) címet viselő művében „több mint hetven magyar helynevet” igazolt. „A terület „Sacueni” neve nyilván alapító lakóira, a székelyekre hívja fel a figyelmet.” A tudományos életben e „részt „Sacueni” néven az egyik legrégebbi megyeként emlegeti”. (3)

VII. „Gondolatok a történelmi regényről” és a történelmi hűség nemzeti eszményéről: Nagy László 1968-as értéküzenetei a jövőnek!

Nagy László a „Gondolatok a történelmi regényről” címet viselő írásában a következő alapvetést fogalmazta meg 1968-ban, hogy a „történelem felszínes ismerete miatt törvényszerűen torz képet kapunk”. Az „írástudók nagy felelősségét” azért is fontos kiemelni, mivel „a szépirodalmi jellegű művek általában nagyobb példányszámban jelennek meg, mint a történelmi szakmunkák, szélesebb olvasóközönséghez jutnak el mint azok, s ennek kapcsán sokan tulajdonképpen történelmi regényekből és egyéb szépirodalmi jellegű feldolgozásokból ismerik meg történelmünket”. „Éppen ezért felbecsülhetetlen károkat okozhat a tudatformálásban, ha nagy példányszámú, érdekes stílusban megírt munkákból hamis — végső soron teljesen mindegy, hogy tudatosan hamisított vagy csak az író történelmi ismerethiánya miatt hamis — képet nyernek egy-egy jelentős történelmi problémáról vagy kimagasló történelmi személyről.”(1) Tisztelet és megbecsülés illeti azokat a határainkon belül és a határainkon kívül alkotó magyarokat, akik 1945 utáni életművükben is a történelmi hűség eszményét tartották fontosnak. Különösen igaz ez a „történelmi szakmunkák”

nyomán született „történelmi regényekből és egyéb szépirodalmi jellegű feldolgozásokból” készített filmek forgatókönyveinek és szövegek könyveinek minősége terén, mely utóbbi körben is igen indokolt hangsúlyozni az „írástudók nagy felelősségét”! Hős elődeinkre való megemlékezéseinkben a történelmi hűség a legfontosabb! A magyar nyelvű írásbeliség kezdetétől fogva a XX. század első feléig a történelmi hűség nemzeti eszménye hatotta át a hazaszeretben alkotó magyar írástudók minden nemzedékét. Az 1945 utáni pártállami diktatúra hatalmi kényszerei olyan intézményrendszert alakítottak ki, melynek oktatási rendszerében kitörölték a nemzeti öntudatot erősítő történelmi értékek egymással összefüggő és egymást erősítő elemeinek a megismerési lehetőségeit. Az 1945 utáni pártállami diktatúra közoktatási rendszerében nem volt helye a határon túli magyarok történelmi érték-tárainak sem, és ekként a nemzeti összetartozás eszményét is megtagadták. E 8 évtizeddel ezelőtt rendszerszinten megkezdett történelemhamisítás a XXI. században is hat, melynek legrettenetesebb következménye volt a 2004. december 5. napján bekövetkezett népszavazás, ami a nemzeti öntudatnak az államhatárainkon belül meglévő akkori állapotára is rávilágított.

A történelmi hűségről értekező felelős írástudók kapcsán fontos utalnom arra, hogy Nagy László ezt is rögzítette 1968-ban: „A TÖRTÉNELEM AZ ÉLET TANÍTÓ MESTERE — tanultuk meg már az iskolában. Ehhez azonban hozzá kell tenni, hogy csak akkor válik igazán azzá, ha minél szélesebb tömegek az objektív történelmi valóságot, s annak tanulságait meg is ismerik. Ezt a tanító-nevelő - ismeretanyagot juttatja el a tömegekhez a történelmi szakmunka és történelmi széppróza egyaránt. Mindkét műfaj célja közös, s mindkét műfaj termékeivel szemben közös követelmény a történelmi hűség és a vonzó, érdekes stílus, amelyek feltételei a helyes és az eredményes tudatformálásnak.”(2) A hivatkozott „történelmi szakmunka és történelmi széppróza”

együttműködése kapcsán megfogalmazott világgépi alapvetések 1968-ban hatalmas jelentőséggel bírtak! A XXI. században indokolt arra is rámutatnunk, hogy ez napjainkban is a legfontosabb feladat a nemzet szellemi honvédelme terén, melynek alapja a történelmi hűség eszménye jegyében való alkotó tevékenység. A történelmi hűség eszményében a történelmi hűség lényegét az adja, hogy a múltbéli eseményekre és összefüggésekre vonatkozó tények körét a lehető legteljesebb és legméltóbb módon tárja fel az írásművészet jeles képviselője. Íratlan szabály a történelmi hűség, ezért betartása a nemzet hősei iránti tisztelet és becsület fokmérője. A nemzeti öntudat erősítésének legtermészetesebb alapja a történelmi hűség eszménye jegyében folytatott alkotó tevékenység. A történelmi hűség által fejeződik ki a tudományos felkészültség nemes eszményének ihletettsége nyomán az írástudói felelősség azon minősége, hogy egy múltbéli korszak hősről azon tiszteleti és erkölcsi világgépben képes értekezni, ahogyan azt a korábbi századok művelt nemzedékeinek tudósai is megtették.

Közös eszmény ez az egyetemesség igényével fellépő történész és a művészember számára, melynek különlegesen nagy szerepe van a rendteremtés és értékelmutatás terén, hiszen a XXI. századi médiatérben világhírré tud válni a magyarság évezredekén átívelő emlékeztetmíveltségi örökségét jelentő nemzeti minőségünk!

Magyar hőseink életpéldái a nemzeti örökségünk elidegeníthetetlen részeiként a szellemi honvédelem terén ma is utat mutatnak a hazát szolgáló helytállás és becsület értékvilágában! Ezen írástudói alkotási készségben mutatkozik meg a történelmi érzék egy adott időszak korszelleme és hőseinek életpéldái iránt. A forrásalapú gondolkodás és elemzés tudományos értékéhez való ragaszkodásban fejeződik ki a történelmi hűségekre való törekvés. A nemzeti hőseink iránt érzett magasztos tisztelet egyben becsületbeli ügye is az írástudóknak,

és ebben a korrajz felvázolása rendkívüli jelentőséggel bír. A magyar hőseink iránt érzett tisztelet folyamatos fenntartása a nemzeti közérdek világába tartozik! Ezen eszménynek való megfelelés a lelkiismereti mércéje minden művészi és írástudói magatartásnak. Az egyetemesség igényével fellépő alkotói eredetiségben a történelmi hűség és az új tartalmak megszületéséhez való művészi képesség egymást erősítő módon szolgálják a nemzeti összetartozás eszményét. A történelmi hűség nemzeti hagyományból fakadóan a magyar hőseink iránt érzett tiszteletünk erőt adó érték-tárat képvisel, ami a művészet és irodalom teljességére, azaz a hazánk műveltségi terére rávilágító örökségünk.

A történelmi hűség és a művészi szabadság összefüggésrendszere kapcsán fontos a következő megállapítás! Nagy László az alábbiakat is fontosnak tartotta 1968-ban: *„Azzal kapcsolatban, hogy a történelmi regény írójának milyen mértékben kell ismernie a kort, amelyről ír, s írásának mennyiben és milyen formai jegyekben kell korhűnek lennie, mindegyikről ki akarok térni a történelmi szakmunka és a történelmi regény kapcsolatára. Pontosan arra, hogy véleményem szerint miben egyezik meg és miben különbözik egymástól a jó történelmi feldolgozás és a jó történelmi regény. Induljunk ki abból, hogy mindkét műfaj terméke lényegében három kérdésre kíván választ adni: a kiválasztott korszakban — vagy a főhős életében — „mi”, „hogyan” és „miért” történt.”* *„E három kérdés megválaszolásában, a pontosságot illetően nem lehet alapvető különbség, eltérés a tudományos történelmi munka és a történelmi regény között. Ha egy történelmi regény a „mi”, „hogyan” és „miért” történt kérdésekre nem a történelmi tényekre támaszkodva ad választ, akkor az valójában legfeljebb áltörténelmi regény vagy történelmieskedő mű. Éppen ezért igazi jó történelmi regények csakis széles körű, pontos történelmi ismereteken alapulhatnak.”* (3) Ezen alapvetésnek természetes következménye az is, hogy a leg-

kiválóbb történettudományi alapvetéseket felmutató „igazi jó történelmi regények” nyomán készülhetnek el a nemzeti öntudatot erősítő történelmi filmek megszületését lehetővé tevő „széles körű, pontos történelmi ismereteken” alapuló forgatókönyvek és szövegkönyvek is. A történelmi hűség múltidéző eszményében az erkölcsi felelősség méltó és igaz tudásalapot feltételező volta fejeződik ki!

Az 1945 utáni pártállami diktatúra oktatási rendszere kapcsán lényeges arra is utalni, hogy Nagy László szerint a regényekre vonatkozó „negatív példákat” illetően fontos megfogalmazni, hogy ezek „mind abból adódnak, hogy a történelmi regényíróink jelentős része nem ismerte, vagy csak felszínesen, elégtelenül ismerte azt a kort, amelyről regényt kívánt írni”. Az „ilyen, felszínes vagy egyenesen téves ismereteken nyugvó könyvek nagymértékben megnehezítik az iskolákban és egyetemeken folyó történelemoktatást, a helyes történelmi ismeretek megszerzését”. (4) A történelmi hűség eszménye alapján született alkotások kapaszkodókat jelentenek a magyarság számára az ősök emlékezete alapján a jövőt célzó döntések meghozatalakor is, hiszen a hőseinknek a nemzet és a haza szabadságát évszázadokon át megoltalmazó eredményes életpéldái utat mutatnak minden új korszakunkban is! Nagy László alábbi mondataira is fontos utalni: „SOKAT VITATOTT PROBLÉMA az is, hogy a történelmi regény — a tartalmi hűségen túl — milyen formai jegyekben s milyen mértékben legyen korhű.” Ennek „a történelmi regény írója” valójában „csak akkor képes megfelelni, ha részletesen és alaposan ismeri a tárgyalt kort, annak gondolkodását, lelkivilágát, erkölcsi normáit, a tudomány akkori állását és egyéb fontos kortörténelmi tényezőket”. (5) A XXI. századi magyar történettudomány jeles képviselői számára hatalmas lehetőség a már nagyon várt történelmi filmek elkészítésére vonatkozó célkitűzések, hiszen a történelmi hűség jegyében született műveikre alapozott művészi teljesítmény által a nemzeti öntudat erősödik! A történelmi hűség legfőbb

letéteményese maga a hazafiság eszményében élő nemzet, és e hagyománykincs felmutatása terén a történész- és művészvilág együttműködése egyetemes értéktárat teremtő lehetőséggel bír minden nemzedék életében!

Nagy László „a történelmi regény és a jelen kapcsolatához” fűződő tárgykör jegyében arról is írt, hogy a történelmi regényeket „a történelmi hűség betartása mellett a ma embere számára is élvezetesen és tanulságosan megírni” alapvetést jelent. (6)

A történelmi hűség eszményében a történelmi tapasztalat felismerésére való képesség fejeződik ki: ez a forrásalapú emlékezetműveltségi örökség a szellemi honvédelem talaján a nemzetbiztonságnak is részét képezi. Jó példa a nemzet és a haza szabadságának örök eszményét felmutató XIX. századi akadémiai műveltség világa, melynek teljesítménye hatalmas szellemi honvédelmi kincset jelent a nemzeti értéktáraink XXI. századi felmutatása terén! Nagy László szerint is a „kiemelkedő, nagy történelmi személyiségek éppen azért váltak naggyá, mert tehetségüket, energiájukat, vagy ha a sors úgy hozta, életüket az általuk legjobban felismert fejlődési szükségszerűség szolgálatába állították”. „Annak hű bemutatása, hogy mindezt nehezebb helyzetben, több gátoló körülménnyel bíró korban tették meg, minden hamis aktualizálás nélkül, csakis nevelő hatással lehet a ma emberére.” (7) A középkori „Archiregnum Hungaricum” történelmi értékei tárgykörében a szkíta-hun-magyar azonosság tudatában lévő Turul-uralkodóház szent királyainak emlékezetműveltségi öröksége és a magyar Hunyadi-uralkodóház székely eredete a legfontosabbak. A nemzeti kincsünket jelentő Hunyadiak kapcsán született művekben a történelmi hűség jottányit sem sérülhet! A nemzeti érdekű történelmi művészet lényege az események és tények valóságán alapuló múlt megelevenítése, melynek révén a gondolati és érzelmi tartalom szívet-lelket betöltő ereje minőségi büvkörként évszázadokon átívelő maradandó magyar művelődéstörténelmi üzenetként válik egyetemes

értékké! A történelmi hűség jegyében megszülető lényeglátó művészeti alkotások által a jövő nemzedékek számára átélhetővé és utat mutató világképpé áll össze egy adott korszak bonyolult összefüggésrendszerének valóban fontos öröksége. A nemzeti érdekű művészet eszközrendszere mindig a történelmi hűség jegyében világít rá a korszakos személyiségek magatartásának jelentőségére. A tárgyilagosságot és a személyes élmény varázsát megvalósító művészet érzelmi töltetként tölti be legméltyóbban a nemzeti küldetését.

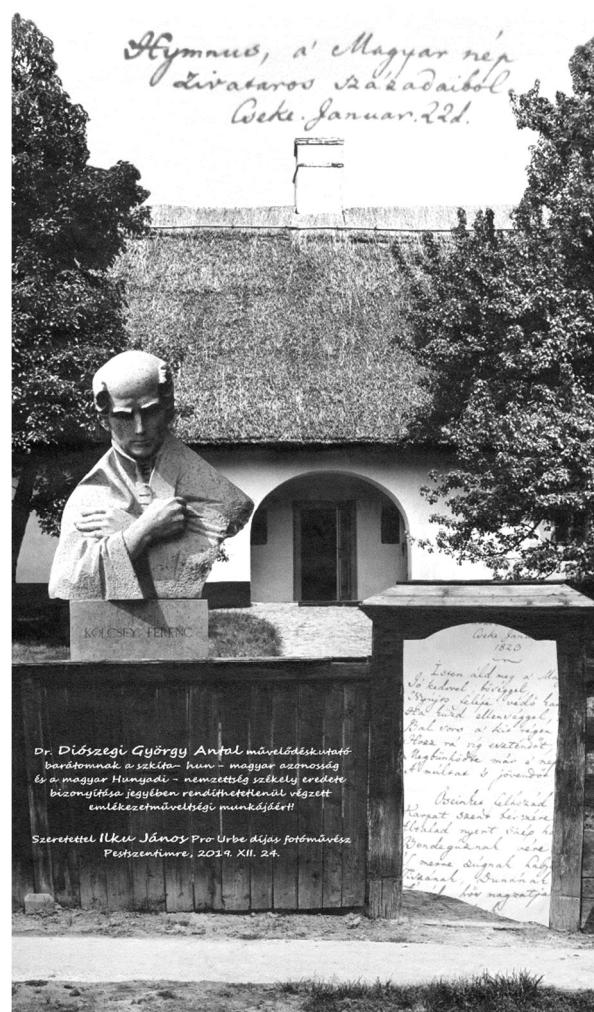
Hűségterés a valóságtagadás és az igazságtalanság talaján: ez volt az 1945 utáni pártállami diktatúra által kikényszerített történelemszemléleti torzulás lényege, ami a magyarság Isten, haza és nemzet eszményét tagadva erőszakkal szervezte meg intézményeit és oktatási rendszerét. Indokolt a XXI. századi magyar történelmi filmek aranykora tudományos megalapozottságának tárgykörében a haza és a nemzet eszményét évszázadokon átívelő módon megteremtő azon emlékeztetmüveltségi örökségünkre felhívni a figyelmet, melyek talaján a múltunk értékeinek a megismerése és hőseinknek példát mutató emberi magatartása az új nemzedékek számára öntudati és érzelmi erőt képvisel.

Igazságérzet és valóság-hűség: a nemzeti értéktáraink egyetemes jelentősége terén ezen alapulva születhet meg a művészi magatartás-mintát jellemző ábrázolási képesség. Betűhűség és szókinés: az igazságérzet és valóság-hűség olyan területe ez, ami a fogalmi képeink legmélyebb rétegeit érintik, melyben a magyar középkorra vonatkozó filhellén és hungarobizantinológia tudástáiraival felvértezett történettudomány által felhalmozott értelmezési keretek különleges értékkel bírnak (pl. szkíta, vlach, Oungrovlachia). Igazságérzet és valóság-hűség: ezen nemzeti érdekeket megjelenítő értelmezési kereteink révén jön el a XXI. századi magyar történelmi filmek aranykora, melynek megteremtéséhez előfeltétel a tudományos megalapozottság erkölcsi elvárása!

VIII. Archeogénusz és történelmi hűség a XIX. századi nemzeti összetartozásunk korszakában

1. „HIMNUSZ 200”

Nemzeti imádságunk, a „Himnusz” megírásának 200. évfordulójára rendkívül fontos emlékeznünk 2023-ban azon oknál fogva is, hogy Kölcsey Ferenc számára a lovasíjász civilizációs műveltségünket felmutató szkíta-hun-magyar azonosság a legnyilvánvalóbb történelmi alapvetést jelentette.

Kölcsey Ferenc emlékház, Ilku János fotóművész műve

E műve az 1772-ben megindított és 1825-ig tartó nemzeti felvilágosodás korszakában született meg, és benne megtalálható az az értékvilág, amit a művelődéstörténetünk számára a Magyar Nemesi Testőrség legnagyobbjai lefektettek a magyar szellemi honvédelem alapjainak felmutatása terén a nemzeti

hőseinket tisztelő hazafiság és filhellén műveltség egyetemes jelentősége talaján. Ezen emlékezetműveltség talaján került megfogalmazásra 1825-ben gróf Széchenyi István akadémiai törekvése! Lovas nemzetünk történelmi öröksége kapcsán indokolt kiemelten rámutatni arra, hogy gróf Széchenyi István és a Magyar Nemesi Testőrség vitézei egyaránt huszárok voltak. E körben érdemes azt is megfogalmazni, hogy a szkíta-hun-magyar azonosság akadémiai szintű emlékezetöröksége egészen addig töretlen alapvetést jelentett a XIX. századi tudományos világunkban, amíg a hatalmas műveltséggel bíró huszárjaink meghatározó erővel voltak jelen a tudóskörökben. Jó érzést volt megtudnom, hogy a Magyar Éremkibocsátó Kft. olyan emlékérmét alkotott meg a „Himnusz” 200. évfordulójára, melynek egyik oldalán az „ISTEN, ÁLDD MEG A MAGYART” idézet és Kölcsey Ferenc láthatóak, a másik oldalon pedig a XIX. századi lovas nemzetünk csatateri hősiessége, a huszár került felmutatásra. „ÁLTALAD NYERT SZÉP HAZÁT BENDEGÚZNAK VÉRE”: nemzeti imádságunk ezen költői alapvetését fontos abból a történelmi szempontból is elemezni, hogy Kölcsey Ferenc akadémikus is volt. Költőnk ezen sora a szkíta-hun-magyar azonosság történettudományi eszményének és a középkori krónikáinkban már felvázolt történelmi valóságnak megfelelően írta le azt, hogy a hun Bendegúz fia, Attila király lovasíjász hadereje a Kárpát-medencében hazát teremtő erővel bírt! E körben a legfontosabb forrás a XIV. századi Képes Krónikánk, mely szerint Attila király fia, Csaba királyfi (az édesapja 453-ban bekövetkezett halála utáni) hun testvérháború következményeként a Kárpátokon túli térségek felé vette az irányt. Először görög nagyatyja országában élt 15 ezer hívével 13 éven át; majd pedig innen ment hun lovasíjász népével Szkítiába a nagyapjához, Bendegúzhhoz. A Kárpátokon túli lovasíjász magyar történelmi örökségünk XXI. századi felmutatása tárgykörében kimagasló értéket képvisel, hogy a nemzeti összetartozás terén

hatalmas értéktárakat felmutató „HAZAJÁRÓ” címet viselő ismeretterjesztő filmsorozatot „Bodzai-havasok 2. - Székely megye a Kárpátkanyarban” címet viselő adása 2022. szeptember 5. napján az alábbiakról adott tájékoztatást: „Átkelünk a Kárpátokon, hogy megismerjük történelmünknek egyik fehér foltját, a hajdani havasalföldi Székely megyét. A kialakuló magyar királyság határai nem állapodtak meg a Kárpátoknál, már az 1200-as évek elejétől elkezdődött a havasokon túli területek egységbe szerveződése is.” A „Kárpátkanyaron túl, s a magyar királyok felségterületei a Dunáig nyúltak”. „A mai Bodza és Prahova megye egyes részein létrejött Saacnak, illetve Secuieni-nek nevezett Székely megye egészen 1845-ig életben maradt.” „Így invitál turista barátunk, Kovács Lehel” az „ultima terra Sicularum”-ba, amiről „Diószegi György már azt írta, hogy „e térségben a hunoktól származó, igen nagy katonai erőt jelentő lovasíjász műveltségű székely pásztorvilág létezett”. A XXI. században „magyar közösséget már nem találunk a vidéken, csak településnevek utalnak egykori jelenlétünkre”. „A Bodzai iszapvulkánoktól indulunk, kőkeresztek és magyaros nevű falvakat érintve vetjük be magunkat a Kárpátkanyar különös sziklavilágába.” A „helyek többségének van magyar neve”. „A Kárpátok fenséges gerinceitől, várromokon, apró fatemplomokon és vérázattal harcmezőkön át, patinás városokig - megannyi magyar emlék kíséri a „Hazajáró” soha véget nem érő útját.” Kovács Lehel a fenti alapvetések jegyében (többek között) szólt arról is, hogy „az óriásokat hunoknak nevezik” a térség népelekezetében. „Egy barlangot” a Bodzai-havasokban még ma is a „hunok áldozóhelyeként emlegetnek”: „a felkelő Nap besüt az oltárra”. „Attila járt erre, hisz itt űzte ki” azt a „gót királyt”, aki „itt ásta el a környéken ez aranykincsét, itt találták meg, mintegy 27 kg aranyról van szó”. „Tutankhamon sírjának a feltárásig ez volt a világ legnagyobb régészeti kincse.” A „várakat is

még a régi magyar nevekkel illetik” napjainkban is. „*Isten hozott a Székely megyében!*” Xántus László „*a Bodzai-havasok Pentele csúcsára*” vonatkozó emlékekre tekintettel arról is szólt, hogy ennek „*neve egyházi görög eredetű*”, az ortodoxiában „*nagyon tisztelt*” Szent Panteleimon nevét viseli. „*Valószínűleg a térségében valamikor monostor állhatott, vagy ilyen görög egyházi monostor, hasonló, mint amilyen a magyarországi Dunapentelén is volt*”. Xántus László „*Jó azt tudni*”, hogy e Kárpátokon túli térség kapcsán „*éljünk Orbán Balázs szavaival*”, mely székely tudósunk szerint „*a Kárpátok par excellence magyar havasok, tehát valahol*” ez „*a miénk*” is! A fenti megállapítások nyomán indokolt utalni a lovasíjász civilizációs műveltségünket felmutató szkíta-hun-magyar azonosság egyetemes történelmi jelentőségére is, hiszen ezt a 3 évezredes múltra visszatekintő görög műveltségi kör is igazolja, és Attila királyunk hun lovasíjász haderejének emlékezte az emberiség közös művelődéstörténeti kincsesládájába tartozik. Az őseinknek évezredek átívelő lovasíjász hadművészeti öröksége és a Kárpátok mindkét oldalán lévő folyamatos jelenléte kapcsán fontos arra utalni, hogy ez a Kr. előtti III. évezredtől kezdve egészen a Hunyadiak koráig így volt. A „*hunoktól származó, igen nagy katonai erőt jelentő lovasíjász műveltségű székely pásztorvilág*” kapcsán kiemelendő, hogy ezen hadművészeti minőség jellemezte a középkori „*Archiregnum Hungaricum*” állam- és jogrendjét megteremtő Turul-uralkodóház minden nemzedékét 4 évszázadon át! A XI. század tekintetében kiemelendő, hogy ekkor „*a szabadok egy része még mindig nem települt le, hanem folytatta nomád, pásztorok életét*”. A „*szabad pásztorok*” világát „*egybefogó úgynevezett katonai demokrácia*” fontos alapvetés e kérdéskör megítélésékor. (1) A Hunyadiak korában a haderő társadalmi hátterét a lovasíjász magyar pásztorvilág biztosította, melynek kapcsán fontos a következő forrás! Antonio Bonfini „*A Magyar történelem tízedei*” címet viselő könyvében ezt rögzítette a

székelységről és jogállásáról: „*Szkíta betűket használnak, amelyeket nem papírra írnak, hanem igen rövid fadarabokra vésnek, kevés jellel sokféle jelentést kifejeznek. Szakállasnak és keménynek látszanak, bőviben vannak a szarvasmarháknak, mezőgazdaságból és legeltetésből élnek. A szolgaságot egyáltalán nem tűrik, ezért van az, hogy mindezidáig szabadságban élnek, és inkább meghalának, mintsem hogy adót fizessenek.*” (2) Zárógondolatként ezen lélekmelegítő összegzés hangzott el a fentebb hivatkozott „*HAZAJÁRÓ*” végén: „*Egészen új érzésekkel állunk meg történelmi hazánk peremén, hisz most már nemcsak Erdélyország felé, de a külső havasalföldi részek irányába is hazatekinthetünk. Megismerve kivételes természeti értékeit és történetét egyet mondhatunk. Itthon vagyunk e földön, Kárpátokon innen és túl egyaránt.*” Vérszerződésünk 12 évszázaddal ezelőtt a Kárpátokon túli Etelközben hatalmas jelentőségű kapocsként kovácsolta egybe a korabeli lovasíjász magyarság államszervezői és hadművészeti erejét. A XXI. századi nemzedékeink számára ezt igen fontos a legmagasabb emlékezetműveltségi minőségben felmutatni! A nemzeti felvilágosodás értékvilágában született meg a „*Himnusz*”, ami a magyarság számára olyan érületi örökséget jelent két évszázad óta, ami a határokon átívelő összetartozásunk jelképévé is vált. A szellemi honvédelem világában 1823-ban Kölcsey Ferenc nemzeti imádsággá magasztosult műve révén az Istenben hívő nemzeti önértzet öltött testet. Fontos rámutatni ennek történelmi jelentőségére az ideai esztendőben, hiszen a magyarság számára a nemzeti összetartozás örökké érvényes üzenetét fejezi ki a „*Himnusz*” 200. évfordulójának a megünneplése 2023-ban!

2. „*MÁRCIUSI IFJAK 175*”

Márciusi ifjaink szabadságeszménye 175 évvel ezelőtt, 1848. március 15. napján az emberiség egyetemes történelmi értéktárai közé

emelkedett. Az 1848-1849-es hősi szabadságharc során a huszárságunk csatateri diadalai ismét felmutatták a magyar lovas nemzet hadművészeti értéktárait. Márciusi ifjaink százada a nemzeti történettudomány fénykora volt, hiszen a haza és a nemzet eszményét felmutató tudósaink körében a szkíta-hun-magyar azonosság természetes alapvetést jelentett. Magyar nemzetünk lovasíjász civilizációs öröksége a legmagasabb akadémiai műveltség szintjén került megfogalmazásra évszázadokon át. Indokolt mindezt a középkori krónikáinktól, és legfőképp Anonymustól Zágoni Aranka Györgyig (azaz A-tól Z-ig) láttatni, mivel ez utóbbi székely polihisztor tudósunk az egyetemesség szintjén szállt síkra a szkíta-hun-magyar azonosság értékei felmutatása terén az 1772-ben megindított nemzeti felvilágosodás évtizedeiben. Márciusi ifjaink reformkori műveltségében e magyar lovasíjász civilizációs világkép a szellemi honvédelem alapja volt, és ezen ősiségben gyökerező nemzeti hadművészeti értékünk mutatkozott meg az 1848-1849-es szabadságharc huszárvilágának csatái során. Márciusi ifjaink reformkori műveltsége kapcsán indokolt arra is utalnom, hogy 2 évszázaddal ezelőtt született meg az akadémiai jelképünk is. A Magyar Tudományos Akadémia megalapítását az országgyűlési felajánlásával elindító gróf Széchenyi István megbízást adott Johann Ender számára egy festmény megalkotására. A „*Borúra derű*” címet viselő alkotás e magyar lovasíjász civilizáció ősisége felmutatásának legkiválóbb emlékeztetmíveltségi festménye lett. A Magyar Tudományos Akadémia jelképe lett ez a szkíta-hun-magyar azonosságot ábrázoló műalkotás, ami rámutat a reformkori magyarság kimagasló értéket képviselő nemzeti öntudatára. Márciusi ifjaink korában hatalmas jelentőséget képviselt e festmény megszületése, melynek központi szereplője Hungária nőalakja, akinek bal keze a földön lévő aranypajzson nyugszik. „*SZÉCHENYI-ARANYPAJZS*” ez a javából, mert e festmény jelképi értelmében az emlékeztetmíveltségi honvédelem

örökségének egyetemes jelentőségét mutatta föl a reformkorban. Márciusi ifjaink műveltségi világa kapcsán érdemes arra is rámutatni, hogy az aranypajzs közepén a tudomány és művészet görög istennője, Pallasz Athéné és a magyar nemzeti címer látható. A nemzetünk lovasíjász civilizációs ősiségére rávilágító szkíta-magyar-hun azonosságunk egyetemes jelképi üzeneteként értelmezendő e festmény aranypajzsa. Márciusi ifjaink nemzedéke számára azt a történettudományi üzenetet fogalmazta meg a fenti jelképrendszer, hogy az ókori görög műveltség által a szkítákról megőrzött tudástár révén kell a nemzeti történetírásunkban megemlékeznünk az aranykort megtestesítő lovasíjász őseink civilizációjáról! Az aranypajzs szélén V. századi hun királyunk, Attila és Leó pápa találkozása látható, mely eseményről már a XIV. századi Képes Krónikánk egyik ábrázolása is megemlékezett. E „*SZÉCHENYI-ARANYPAJZS*” olyan emlékeztetmíveltségi remekmű, ami a legmértőbb akadémiai tudástár felmutatásával igazolja nemzetünk lovasíjász civilizáció ősiségét, azaz szkíta-magyar-hun azonosságunk alapvetését. E festmény alapján készültek el az akadémiai intézmények és a könyvtár pecsétjei is. A fenti akadémiai emlékeztetmíveltség XIX. századi tudástára azon tárgykörbe tartozott, amit az 1945 utáni pártállami diktatúra az oktatási rendszerében és könyvkiadásában tiltott vagy agyonhallgatott. Márciusi ifjaink 1848-1849-es szabadságharca után egy évszázaddal a nemzet számára oly fontos szellemi honvédelem eszménye ellenében egy rettentetes jelszó hatalmasodott el a szovjet megszállás árnyékában: „*a múltat végképp eltörölni*”. Az 1945 után kialakított pártállami diktatúra hatalmi intézményrendszere által kikényszerített világképi hamisítás 1989-ig tartó időszaka kapcsán érdemes több alapvetést is megfogalmazni. Az 1956-os forradalom és szabadságharc hősei számára a Hunyadiak magyar eredete a nyilvánvaló nemzeti történelmi öntudat alapvetését jelentette. Az 1956 utáni pártállami diktatúra hatalmi intézményrendszerének

lényegét jelentette a nemzeti öntudat meggyengítésére való célkitűzések elérése. Az 1956 utáni pártállami diktatúra hatalmi intézményrendszere számára ellenséget jelentettek a keresztény értéktár és a nemzeti önazonosság eszményei jegyében gondolkodó és cselekvő személyiségeink. A pártállami diktatúra „*tűrt, támogatott, tiltott*” vagy agyonhallgatott. „*HALLGATTUK AZT, AMI NEM IGAZ!*”: ezt fogalmazta meg a rendkívüli életművet teremtő Melocco Miklós szobrászművész az 1945 utáni pártállami hatalom lényegéről. (1) E korszak nemzedékeinek helyzetére világít rá Melocco Miklós édesapja, Melocco János sorsa is. „*Művelt, tehát veszélyes*”: ez az 1945 utáni pártállami rendszer lényegére rámutató megállapítás szerepel a vértanúvá lett Melocco János (1909-1951) katolikus újságíró 1950. november 20-án meghozott halálos ítéletében. E szörnyűséges látásmód 1945-től kezdve olyan pártállami rendszert teremtett, melynek közvetlen hatásai 1989-ig teljességgel beárnyékolták a történettudomány területét is; és ez még a XXI. században is ható műveletlenségi következményekkel jár. „*HALLGATHASSUK ÉS LÁTHASSUK AZT, AMI IGAZ!*”: ez a szellemi honvédelem terén a legfontosabb XXI. századi célkitűzés a történelmi hűséget felmutató tudományos és művészeti értéktárat megteremtő alkotók irányába. Különösen indokolt ezt megvalósítani a XXI. századi nemzetünket és hazánkat szolgáló filmművészet értékvilágában! Az 1945-től megszervezett pártállami rendszer máig ható emlékeztetmíveltségi Trianont teremtett, ezért vissza kell nyúlni a XIX. századig töretlen nemzeti műveltségi hagyományaink értékeihez. Márciusi ifjaink reformkori műveltsége egyetemes értéknek élt tovább az 1848-1849-es hősiesség szabadságharcunkat követő évtizedekben is. Márciusi ifjaink kapcsán a legfontosabb Jókai Mór (1825-1904) életművére utalni, aki a Magyar Tudományos Akadémia igazgató-tanácsának tagja is volt. Magyar nemzetünk lovasíjász civilizációs ősisége kapcsán Jókai Mór a következőket fogalmazta

meg: „*a régi földleírók által Scythiának neveztetett*” vidéken élt az „*erkölcsében, jellemében évezredek óta nem változó*” népünk, mely „*lovon ülni úgy tudott*”, mintha paripája „*alá lett volna növe*”; és „*ha csatázni kellett, mind-egyik pásztor kész katona lőn*”. (2) Lovasíjász nemzetünk őstörténeti jelentősége, Szkítia fogalmi köre a reformkori magyar tudósok körében nyilvánvaló módon volt képviselve. E tudástár jelenik meg a Magyar Tudományos Akadémia jelképén és Dísztermének festményein is, melynek révén a XIX. századi akadémikusaink művészi szinten is megpecsételt tudást tettek lovasíjász őstörténetünkről, a szkíta-hun-magyar azonosságról! Jókai Mór az „*Árpád és a magyarok őskora*” címet viselő művében megtalálható Than Mór „*Attila lakomája*” címet viselő festménye, melynek kapcsán akként írt a rajta ábrázolt énekesekről, akik a hun király asztalánál énekelték a „*hőskölteményeket győzelmekről, vitézekről, régi ősokról*”, melynek nyomán „*láng gyúlt ki az ifjak arcán az ősök nagy tetteire*” való művészi emlékezés után. (3) A szellemi honvédelem terén a legfontosabb célkitűzés, hogy a történelmi hűséget felmutató a filmművészet révén e hazát és nemzetet erősítő érületi „*láng*” hassa át újra a XXI. századi ifjú nemzedékeink lelkét. Lovasíjász civilizációs ősiségében gyökeredző hadművészetünk kapcsán Jókai Mór a következőket rögzítette Árpád magyar vitézeinek csatateri minőségéről: „*egy hosszú félkörben, egymással összeköttetésben álló ezredekre felosztva csatáztak a magyarok, gyorsan támadva ellenükre minden oldalról egyszerre s ha azok első rohamuk tüzeit kiállották, sebesen visszafordulva*” indultak meg az eredeti hadrend által meghatározott „*helyeikre nyargalva*”. „*Villámgyors mozdulataik*” csatateri diadalt eredményeztek a „*sebes lovaikon*” vágató vitézeinknek. (4) E hadművészeti értéktárat képviselte a XV. századi lovasíjász magyar huszárság is. A szkíta-hun-magyar azonosság tudata hatotta át az 1848-1849-es szabadsághar-

cunk huszárjait is, mert a XIX. század első felének magyar tankönyveiben és az akadémiai műveltséget képviselő történeti munkáiban ez egyértelmű tudástárként került rögzítésre!

Források:

I. „Az igazságot is meg lehet szokni”: „az archeogenetika kutatási eredményei” is „megerősítik a Hunyadiak származására vonatkozó eddig is képviselt magyar álláspontot”! (1) „Az igazságot is meg lehet szokni” - Horváth-Lugossy Gábor a Hunyadiak genetikai azonosításáról írta: MKI megjelent: 2022. december 15. In.: Horváth-Lugossy Gábor a Hunyadiak genetikai azonosításáról <https://mki.gov.hu> > Főlap > Videók > Médiaszereplések 4 nappal ezelőtt — A Hunyadiak genetikai származásának magyar-horvát nemzetközi ... Gábor a Hunyadiak genetikai azonosításáról - M5 „Ez itt a kérdés”. - letöltve 2022. december 19.: a továbbiakban idézet mű: i. m.; (2) Domokos Pál Péter: A moldvai magyarság. Fekete Sas Kiadó, 2001. 22., 24. o.; (3) Darvas-Kozma József: Székely címer a román fejedelemségek címerében. Bejegyezte: D.K. József dátum: 15:36 - Krisztussal a keresztet Krisztussal a keresztet: Székely címer a román fejedelemségek címerében - letöltve 2022. január 29.; **II. A Magyarországtudató Intézet „archeogenetika kutatási eredményei” is „megerősítik a Hunyadiak származására vonatkozó eddig is képviselt magyar álláspontot”!** (1) i. m.; (2) STEFKA ISTVÁN – HUTH GERGELY - PestiSrácok.hu: Kásler Miklós a PS-nek: Az önazonosságunk alapja, hogy rendet tegyünk a történelmünkben! (Interjú) pestisracok.hu > kasler-miklos-a-ps-nek-az-onazonossa... Kásler Miklós a PS-nek: Az önazonosságunk alapja, hogy .. 2018. nov. 30. — letöltve 2021. február 13.; **III. A „Corvinok a legközelebbi genetikai rokonságot a Kárpát-medencéből eredeztethető európai neolitik és ősi magyarországi mintákkal mutatják”!** (1) i. m.; (2) TUDOMÁNY. Megvizsgálták a székelyek génjeit, kiderült, pontosan honnan származnak. ORIGO 2023.02.01. 14:00 Megvizsgálták a székelyek génjeit, kiderült, pontosan honnan ...<https://www.origo.hu> > tudomany > 20230201-megvizs... 6 órával ezelőtt — Megvizsgálták a székelyek génjeit, kiderült, pontosan honnan származnak. Origo. 2023.02.01. 14:00. Az ELKH Bölcsészettudományi Kutatóközpont – letöltve 2023. február 1.; (3) Sántha Attila: Az al-dunai „szkíta” nevű népről (813–1091 között). In.: Magyar őstörténeti műhelybeszélgetés. A Magyarországtudató Intézet Kiadványai. 20. Szerk.:

Neparáczi Endre. Bp., 2020. 143., 160. o.; **IV. A „Hunyadiak származására vonatkozó” tárgykörben „nem igaz a román és szerb genetikai vonalvezetés sem”!** (1) i. m.; (2) Miskolczi Ambrus: A román középkor időszere kérdései. Régi-új viták és közelítések. A Magyarországtudató Intézet Kiadványai 34. Bp., 2021. 485., 546-547. o.; **V. A „Thúróczy-krónika „fényes havasalföldi származásuként” ír Hunyadi Jánosról”!** (1) i. m.; (2) Miskolczi Ambrus: A román középkor időszere kérdései. Régi-új viták és közelítések. A Magyarországtudató Intézet Kiadványai 34. Bp., 2021. 174., 398. o.; **VI. „Ungro-Valachia” térsége „egészen a 19. századig rendelkezett magyar lakossággal”!** (1) i. m.; (2) Dr. Teiszler Éva tudományos munkatárs: „Mit tudhatunk a Hunyadiak származásáról?” című előadásában hangzott el 2021 júliusában a „HUNYADIAK és CORVINOK” nemzetközi tudományos konferencián.; (3) Domokos Pál Péter: A moldvai magyarság. Fekete Sas Kiadó, 2001. 18. o.: „Haytoni Flos: Historiarum terrae orientalis. (Bibliotheca Regia Parisiis. F. 2. 5515.) A minket érdeklő rész címe: Anonymi descriptio Europae Orientalis... anno MCCCVIII. A kéziratot 1916-ban Olgierd Gorka adta ki Krakóban (43-55.).”. „A térképet Szalay Olga készítette.”; **VII. „Gondolatok a történelmi regényről” és a történelmi hűség nemzeti eszményéről: Nagy László 1968-as értéküzenetei a jövőnek!** (1) Nagy László: Gondolatok a történelmi regényről. In.: Tiszatáj. 1968. 2. szám. 173. o.; (2) Nagy László: Gondolatok a történelmi regényről. In.: Tiszatáj. 1968. 2. szám. 175. o.; (3) Nagy László: Gondolatok a történelmi regényről. In.: Tiszatáj. 1968. 2. szám. 171. o.; (4) Nagy László: Gondolatok a történelmi regényről. In.: Tiszatáj. 1968. 2. szám. 174. o.; (5) Nagy László: Gondolatok a történelmi regényről. In.: Tiszatáj. 1968. 2. szám. 173., 174. o.; (6) Nagy László: Gondolatok a történelmi regényről. In.: Tiszatáj. 1968. 2. szám. 174. o.; (7) Nagy László: Gondolatok a történelmi regényről. In.: Tiszatáj. 1968. 2. szám. 175. o.; **VIII. 1. „HIMNUSZ 200”.** (1) Kulcsár Péter: I. László törvényei. In.: Élet és tudomány. 1977. I. 7. 1. szám. 5. o.; (2) A középkori székelység. Krónikák és oklevelek a középkori székelyekről. A szövegeket válogatta, a kísérő tanulmányokat és a jegyzeteket írta: Kordé Zoltán. Csíkszereda, 2001. 26. o.; **2. „MÁRCIUSI IFJAK 175”.** (1) Teremtő gondolat szobrai - Melocco Miklós ... 2017. In.: M5 2022. október 27. 19 óra 3 perc.; (2) Jókai Mór: Árpád és a magyarok őskora. Második kiadás. Bp., 1911. (a továbbiakban „idézett mű”: i. m.) 6-8. o.; (3) i. m. 33. o.; (4) i. m. 77-78., 80. o.